

BINEVESTITORUL

Anul XIII—1936.

No. No. 7-8

Chişinău.

„Ce frumoase sînt pe munţi picioarele celui ce aduce VEŞTI BUNE, care vesteşte pacea, picioarele celui ce aduce veşti bune, care vesteşte mîntuirea“.
(*Isaia 52,7*).

„Duceţi-vă în toată lumea şi propovăduiţi VESTEA BUNĂ (Evanghelia) la orice faptură“.
(*Mar. 16,15*).

„Voi cari aduceţi aminte despre Domnul, nu vă odihniţi de loc“!
(*Isaia 62,6*).

„Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întăi a ludeului, apoi a Grecului.“
(*Rom. 1,16*).

Proorociile împlinite *)

de D. L. MOODY.

II.

Să ne gândim la Ninive.

„Voiu asvârli cu murdării peste tine, te voiu înjosi şi te voiu face de privileşte. Toţi cei ce te vor vedea vor fugi de tine, şi vor zice: „Ninive este nimicită! Cine o va plînge? Unde să-ţi caut mîngâietori?“
(*Naum. 3,6,7*).

Dar cum este cu putinţă să acoperi un oraş? Cum se poate asvârli murdării pe un oraş întreg? Cu toate acestea, timp de două mii cincisute de ani Ninive a fost îngropată şi acoperită de murdării. Dar acum ruinele ei au fost desgropate şi aduse la Paris şi la Londra; te duci la Muzeul Britanic şi nu trece o zi, afară de Duminică, fără să vezi oameni din lumea întreagă privind la ruinele Ninivei. E întocmai cum a proorocit proorocul. Timp de două mii cincisute de ani Ninive a fost îngropată, dar astăzi nu mai este.

Priviţi la Tir.

„De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: Iată că am necaz pe tine, Tirule, şi voiu aduce împotriva ta multe neamuri, cum îşi ridică marea valurile! Ele vor dărâma zidurile Tirului, îi vor surpa turnurile; îi voiu răzui şi ţărâna, şi o voiu face o stîncă goală. Va rămânea în mare ca un loc unde se vor întinde mreji de prins peşte; Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu. Va fi prada neamurilor!“ (*Ezechiel 26 3-5*).

D-I Coffin, care a fost corespondentul lui *Boston Journal* în cursul războiului american, a făcut o călătorie în jurul lumii, după ce s'a sfârşit războiul în 1868. Intr'o seară a ajuns la locul unde fusese vechiul oraş Tir, tocmai când apunea soarele, şi a cerut tîlmaciului său să aşeze cortul în faţa ruinelor, unde stîncile erau goale; apoi a scos Biblia şi a citit unde stă scris: „Va rămânea în mare ca un loc unde se vor întinde mreji de prins peşte“. El zice că pescarii sfârşiseră tocmai atunci cu pes-

*) Extras din broşura cu acelaş nume.

cuitul și întindeau mreșile pe stâncile Tirului, întocmai cum fusese proorocite cu sute și sute de ani înainte. Și acum luați seama! Când s'a proorocit împotriva acestor orașe mari, ele erau ca Londra, Paris și New-York, în slava lor; dar slava lor s'a dus!

Să luăm proorocia cu privire la Ierusalim.

„Când s'a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea și a zis: Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile cari puteau să-ți dea pacea! Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi“.

„Vor veni peste tine zile când vrăjmașii tăi te vor înconjura cu șanțuri, te vor impresura și te vor strânge din toate părțile“ (Luca 19.41-43).

N'a făcut Titus așa? N'a făcut împăratul roman așa?

„Te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n'ai cunoscut vremea în care ai fost cercetată“ (v. 44).

Am citit că doi rabini s'au suit odată la Ierusalim și au văzut o vulpe jucându-se pe zid; văzând starea de pustiire a Ierusalimului, unul din ei a început să plângă. Celălalt a zâmbit, l-a muștrat și i-a zis că privilegiștea acesta era o dovadă că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, și că aceasta era una din proorociile cari trebuiau să se împlinescă: „Din pricină că muntele Sionului este pustiit, vulpile se plimbă pe el“. S'a mai zis că Ierusalimul va fi ca un câmp arat. Și proorocia aceasta s'a împlinit. Ierusalimul modern este așa de strâmtat că, în afară de zidurile sale, pe acolo pe unde era orașul vechiu, s'a folosit plugul. (Va urma).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Tradus de I. B.

Israel—popor minunat.

De Prof. Ströter.

Israel nu poate să creadă în acel Mesia, pe care îl înfățișează în prezent creștinii, parcă El va săvârși asupra poporului Său numai condamnarea cea groaznică a lui Iehova spre pieirea lui, iar pe toate făgăduințele cele mari ale harului, date cu jurământul lui Israel, le va remite altor neamuri. Creștinii pot să se mire și să se îngrijoreze, văzând orbirea încăpățanată a lui Israel, dar în ce măsură aceiaș creștini au contribuit până în ziua de azi la aceea, ca să îngreueze nespuse de mult copiilor lui Israel credința în Isus ca în Mesia lor?

Mulți își inchipuiesc că ar cunoaște adevărul când spun unui Evreu: „Măi, Evreule orb, ce mai aștepți? Mesia al tău a venit doar de mult!“ Dar această înseamnă:—a înțelege și a spune numai jumătate din adevăr, fiind-

că cel mai mare, cel mai puternic și cel mai mareț lucru—menirea lui Mesia la poporul Său Israel este în perspectivă, în viitor. Dar a ști jumătate din adevăr este adeseori mai periculos, decât a fi în completă rătăcire. Aceasta se vede clar, dacă vom desluși cum se tratează în creștinătate bazele din Sfânta Scriptură, pe cari se sprijină acei Israelii, sinceri în credința lor, cari nu admit Mesianismul lui Isus. Iudeilor îndată li se spune: „Hristos ca Mesia a împlinit totul pentru Israel; ceace a mai rămas să se împlinescă, se săvârșește acum în chip spiritual prin biserică. — „Fie așa“, răspunde Iudeul, „dar despre Mesia este scris: „În zilele Lui va înflori cel neprihănit, și va fi belșug de pace până nu va mai fi

lună“ (Psalm 72, v. 7); Dar Isus a declarat că El n'a venit să aducă pacea pe pământ, ci sabia (Ev. Matei, cap. 10, v. 34). Intreaga istorie bisericească cu războaiele sale sângeroase, cu persecuțiunile și grozăveniile ei mărturisesc despre aceea că El a spus adevărul. Și poporul nostru suportă din partea creștinilor ură neșpusă, cruzime negrăită, chinuri și asupriți chiar și până'n ziua de azi. Deci Isus al vostru nu poate fi Mesia al nostru. Afară de aceasta voi creștinii, nu trăiți în pace între voi, v'ați desbinat în secte și partide, cari nu se împacă între ele. Prin urmare noi

Iudeii suntem mai buni decât creștinii!“

Mai sincer și mai lămurit nu putem să rezolvăm dilema aceasta, decât fără constrângere și fățiș să fim de acord cu Iudeii că într'adevăr, întâia venire a lui Isus a adus numai împăcarea cu Dumnezeu celui ce crede într'Insul, dar când scelaș Isus va veni a doua oară, după Scriptură, războaiele, cruzimile și hainele însângerate vor fi arse în foc, și popoarele nu vor mai învăța meșteșugul armelor. (Isaia, cap. 2).

Deacea noi, cari credem în Hristos, vrem să ne rugăm, împreună cu Evreii. „Amin, da vino, Doamne Mesia!“

Tradus de P. M. N.

„CURCUBEUL ÎN NOR“.

Lămurirea pedepsei.

Oare mă iubește Domnul, când El îmi trimite suferințe? Când El înfige în mine săgețile Sale?

Da. suflete întristat. El te pedepsește, pentrucă te iubește. Suferința grea sub jugul căreia suspini este trimisă de mâna Lui părintească.

Ești trântit în pat de boală, au căzut peste tine zile grele, nopți fără de somn, —mângâie-te cu gândul: „toate acestea se întâmplă fiindcă Domnul meu mă iubește; să fie această gândire ca un capătăiu pe care își găsește odihnă sufletul obosit.

Moartea aproapei tău ți-a zdrobit inima cu durere,—El a deschis întunecatul mormânt,—fiindcă El te iubește. Ca și o mamă care poartă grija de copilul său bolnav, tot așa și El, Domnul tău, îngrijește de tine.

El te iubește așa de mult că ți-a trimes suferința aceasta. Dar tot El te va scoate dintr'însa. Nimic nu este întâmplător, trimes de El. Domnul ne conduce numai cu iubirea Sa: ea este izvorul tuturor lucrărilor Sale. „Domnul a găsit de cuviință, ca suferința, să fie o parte din cupa vieții mele —zicea o credincioasă. Să fie bine-

cuvântat numele lui! Trimiterea loviturilor este deasemenea o parte din legământul Său. Dar ce zice însuși Mântuitorul?“ „*Eu, mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe cari-i iubesc*“ (Ap. 3,19). Aceste cuvinte au fost roștite de Domnul, nu pe acest pământ plin de chinuri, dar acolo în cer unde nu-s nici chinuri, nici suferințe.

Credinciosule! Bucură-te că toiagul se află în mâinele Mântuitorului plin de iubire, care a murit pentru tine. Aceste suferințe sunt ca o cale împărătească, acoperită cu florile iubirii. Ca și niște flori cari miros abia atunci când sunt rupte și fărâmițate, tot așa și Domnul a găsit de cuviință să te frece în mâinele Sale iubitoare. Ca niște păsări cari cântă cu cea mai mare splendoare abia atunci, când sunt străpuse de vre-o așchie, tot așa și El înfige în tine săgeata suferinței, ca să te silească să tresari din starea-ți amorțită și strigând spre cer să zici împreună cu David. „Trezește-te, suflete! Treziți-vă, alăută și arfă“ (Ps 57.8.). „Suferințele noastre“, zicea un credincios,—„stau continuu în fața lui Dum-

nezeu“. Jumătatea din făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu se referă la suferințele oamenilor.

O, dacă am putea zice: Te voi iubi, Domnul meu, și la suferințe. Mă predau în brațele Tale care mă lovesc. Când glasul Tău mă va chema, ca odinioară pe Abram, ca să mă pregă-

tească cu suferințe, să pot zice: „Iată-mă Doamne“, și să citească pe curcubeul care apare din norul cel mai întunecat:—„*El pedepsește pentru că iubeste*“.

„Când voi strânge nori deasupra pământului, curcubeul se va arăta în nor“.

Tradus de D. T.

Actualizare cerească.

Dacă plecăm la munte sau la mare, avem nevoie de câteva zile pentru a ne obișnui cu noua climă în care vom trăi, Adaptarea la o nouă climă, se numește actualizare.

Tot așa oricine vrea să locuiască în cer, trebuie ca de aci, de pe pământ, să se obișnuiască cu clima cerului. Această adaptare pentru cer, o poate face numai Isus Mesia, căruia i s'a dat toată puterea în cer și pe pământ. Prin duhul Său cel sfânt El —Isus Mesia, ne actualizează pentru cer. Și de aci de pe pământ, gustăm

ceva din clima cerului.

Cel ce nu s'a întors la Dumnezeu, cel ce nu s'a pocăit, nu este aclimatizat pentru cer, și chiar de va reuși să intre acolo, nu se va simți bine de loc și se va retrage la clima sa —clima despărțirii de Dumnezeu, deci clima plânsului și scrâșnirii dinților (Matei 8,12).

Dumnezeu vrea Să ne pregătească pe toți pentru cer: Vrem și noi?

Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, astăzi este ziua mântuirii (Evr. 3,15).

L. Ș.

O pagina nouă în istoria Comunității Evreilor-Creștini din Chișinău.

Comunitatea Evreilor-Creștini din Chișinău a avut o bucurie mare cu ocazia inaugurării propriului său local. Frații și surorile neevrei, prieteni buni ai comunității noastre și-au arătat dragostea lor deosebită față de frații lor în Hristos din poporul Evreu, luând parte activă la cumpărarea acestui loc și stabilirea comunității în noul local.

Până când vom avea posibilitatea de a clădi o casă de rugăciune nouă, am reparat cu ajutorul Domnului o casuță mică și veche. Prima adunare în „Cort“ („Mișcan“—pe evreește) a avut loc în ziua de 5 Iulie a. c. la care a luat parte și unul din prezbiterii comunității locale baptiste, fr. M. I. Belousov și unii membrii ai susnumitei comunități. Adunarea solemnă s'a început cu masa Domnului,

aducându-ne aminte de Acela care este piatra ungiulară în templul cel mare a bisericii universale și Care este cauza nașterii bisericii locale a Evreilor-Creștini. După masa Domnului, fr. Averbuch a ținut o cuvântare despre înființarea comunității Evreilor-Creștini prin răposatul fr. I. Rabinovici, primul pioner care a suferit multe prigoniri, dar care însăfârșit a căpătat autorizațiunea guvernului rus, ca să organizeze comunitatea Evreilor-Creștini. Cu autorizațiunea autorităților, Rabinovici a înființat cimitirul Evreilor-Creștini, îngrijindu-se astfel atât de cei vii cât și de cei morți ai comunității Evreilor-Creștini.

Unul din amicii comunității Evreilor-Creștini, un credincios bătrân, fr. V. Sobari, ne-a povestit despre nașterea primilor creștini după Evanghe-

lie ne-evrei în Chişinău. Ei au suferit foarte mult. Erau forţaţi să se mute cu localul de rugăciune prin toate periferiile oraşului. În sfârşit au reuşit să închirieze localul din str. Unirei în care Iosif Rabinovici a ţinut conferinţele sale pentru Evrei. În timpul acela greu, credincioşii erau mult persecutaţi. Succesorii lui Rabinovici şi-au arătat toată dragostea faţă de micul grup de credincioşi Evanghelişti, dându-le loc de înmormântare pe cimitirul Evreilor-Creştini. Fr. Sobari a subliniat faptul, că el şi alţi credincioşii ne-evrei au avut multe binecuvântări cu Evrei-Creştini, cu cari au relaţii frăţeşti în iubirea lui Hristos. El a chemat pe toţi fraţii la lucru şi la o viaţa exemplară pentru mărturisirea poporului Evreu despre mântuirea în Hristos, şi anume în acest oraş, unde odinioară numele lui Hristos a fost batjocorit prin pogromurile Evreilor.

Fraţii Evrei la rândul lor şi-au ex-

primat bucuria că în mijlocul lor se află şi fraţi neevrei cari sunt membri onorifici. Domnul Isus a dăruit zidul de despărţire şi a făcut un singur popor, o singură turmă.

Comunitatea Baptistă locală şi-a arătat iubirea faţă de Comunitatea Evreilor-Creştini, dăruindu-i catedra pentru casa de rugăciune „Mişcan“.

„Cine nu se va naşte din nou nu va vedea împărăţia lui Dumnezeu“ (Ioan 3), dar cei ce sunt născuţi de sus, copiii lui Dumnezeu, văd minunile lui Dumnezeu în evenimentele comunităţii Evreilor-Creştini din Chişinău. Aceasta ne aminteşte despre „Cortul lui Dumnezeu cu oamenii“ despre care ne vorbeşte cuvântul lui Dumnezeu (Apocal. 21, 3). Domnul să ne ajute să trăim o viaţă, care să fie o lumină pentru poporul Israel. „Vie împărăţia lui Dumnezeu, facă să voia Lui, precum în cer, așa și pe pământ“.

L. Averbuch.

Un cuvânt din inimă către inimă.

În sfârşit comunitatea fraţilor Evrei-Creştini din Chişinău poate, prin mila lui Dumnezeu să se adune în mica lor capelă proprie. Cu ce greutate au ajuns la aceasta! Un timp lung a trecut până'n, sfârşit, fraţii au putut cumpăra acest loc. Când am văzut de prima dată ruinele vechi, aproape putrezite, atunci mulţi dintre noi cu îndoială spuneau că din aceste dărâmături, nu se va putea face nimic. Dar credinţa şi nădejde neclintită în ajutorul Dumnezeului celui viu au făcut lucrarea lor. Răvna fraţilor a ajutat, ca lucrul Domnului să înainteze. În legătură cu această ne aducem aminte de greutăţile, prin cari au trecut credincioşii şi totuşi s'a dezvoltat lucrul Domnului în Chişinău, în Basarabia, şi îndeosebi printre evrei. În faţa ochilor noştri Domnul a atras la Sine pe unul, după aceea pe altul, bătrâni, tineri, bărbaţi, femei, apoi şi copii s'au întors, şi iată în faţa noastră, o mare minune: comunitatea evreilor-creştini. Inimile fraţilor şi surorilor neevrei n'au rămas nepăsători faţă de lucrul Domnului. El a aprins iubirea Sa în inimile lor, precum către fraţi evrei, tot așa şi către lucrul Domnului printre poporul Izrael. Căci noi—neevrei (dintre neamuri) „*au avut parte de binecuvântările lor duhovniceşti, este de datorie lor să-i ajute şi ele cu bunurile lor pământeşti*“ . (Romani 15:27.) Noi avem datorie mare faţă de Izrael. În primul rând, să-ne aducem aminte de viaţa noastră din trecut, când cu numele lui Hristos pe buze am ridicat mâna noastră peste semenii noştri, am persecutat pe acel popor, pe care însuşi Domnul a binevoit să-l aleagă. Noi am nesocotit cuvântul Domnului, n'am ascultat de legământul Mântuitorului Hristos, Care ne-a che-

mat să iubim pe aproapele nostru, și să ne rugăm pentru ei. Noi am fost cuprinși, de o ură neexplicabilă chiar nouă înșine, i-am batjocorit, disprețuit și dacă noi personal n'am ridicat mâna asupra evreilor, totuși prin cuvânt și prin fapte am încurajat pe cei ce au făcut această. Deaceia noi, cari ne numim creștini, avem o datorie mare față de Israel, și încă va trebui să dăm socoteală pentru această înaintea Domnului. Iar acum să ne aducem aminte de viața noastră din ziua întoarcerii la Hristos, din ziua, când Mântuitorul ne-a scos din întunerec și ne-a adus la lumina Sa minunată, ne-a născut din nou, ne-a spălat prin sfânt sângele Său, ne-a iertat, ne-a curățit, ne-a eliberat! Noi—mântuiți, începem, după exemplul lui Zacheu, să achităm datoriile noastre (Luca 19,8). Și lată vine timpul, când noi trebuie să achităm datoria noastră și lui Israel, pe care l-am prigonit și l-am nedreptățit. Mântuirea noastră, e bazată pe cuvântul lui Dumnezeu, și pe care l-am primit dela Evrei, *cărora a fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu*. (Romani 2,3). Toate promisiunile lui Dumnezeu, cu cari noi ne hrănim, toate au fost date prin prooroci și apostoli—Evrei. Și îndeosebi, noi credincioșii, cari ne aflăm în Chișinău, în Basarabia și în alte colțuri ale țării noastre am primit foarte multe binecuvântări prin iubirii noștri frații și surori Evrei. Luând parte în activitatea lor printre Evrei noi singur am primit mari binecuvântări dela Dumnezeu, Care a zis: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema*“ (Genesa 12,3).

Noi—neevrei am crezut în acel Isus, Care ne este cunoscut din copilărie, al cărui nume ne este drag. Și dacă rudele noastre ne prigonesc și ne urăsc îndată ce noi am crezut, totuși văzând viața noastră ei se împacă cu noi, se conving de adevărul pe care noi îl credem, și ei încep să urmeze după Domnul. Cu totul altfel se întâmplă, când un evreu se întoarce la Hristos. Numele lui Isus Hristos trezește în mintea evreilor, ură deoarece ei sunt convinși că Isus Hristos îndeamnă pe urmașii Săi să-i prigonească. Ei se tem chiar să pronunțe numele Lui. Și dacă unul și altul se întoarce la Hristos, crezând în El, ca Mesia—Mântuitorul, atunci rudele și cunoscuții se revoltă și îl gonesc, nu-l socotesc drept rudă. Părinții alungă pe copii lor și-i socotesc drept morți. Un lucrător—evreu, credincios, este ca un străin, nu-l primesc în atelierile lor, nu-i dau de lucru. Iar din partea „creștinilor“, acești evrei—creștini suferă aceleași persecuțiuni. Ei sunt disprețuiți și mai mult, socotiți ca trădători ai „religiunii lor“.

Toate aceste greutăți au de suferit și frații noștri Evrei. Oare și noi îi vom disprețui, oare nu le vom da o mână de ajutor, doar ei sunt frații și surorile noastre, cărora le datorăm prea mult. Și dacă noi ne-am făcut părtași de binecuvântările lor duhovnicești, să ne facem cu o râvnă atât mai mare, părtași în nevoile lor pământești. Acuma când ajutorul nostru e foarte necesar, ca ei să poată clădi o casă de rugăciune, să le întindem dar mâna noastră frățescă, din toată inima. Să arătăm dragostea noastră prin fapte, și să ne achităm conștiincios toate datoriile noastre vechi. Frații noștri neevrei le întind o mână de ajutor. Si acum cuvântul nostru se îndreaptă către D-voastră iubii frați și surori neevrei, răspundeți și Dvs. la nevoia fraților Evrei din Chișinău. Ajutați-i în lucrul care l-au început pentru ridicarea unui locaș de rugăciune, pentru răspândirea Sf. Evanghelie printre poporul Evreu. Domnul să vă binecuvânteze.

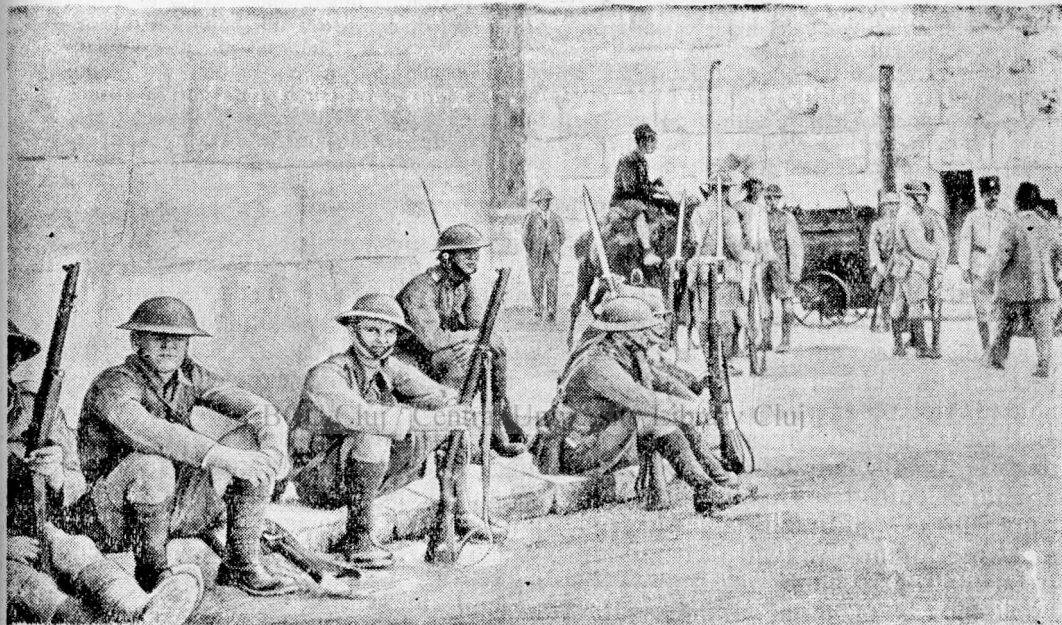
Să-i ajutăm cu bucurie și din toată inima, ca ei să aibă colțișorul

lor, unde să poată găsi odihnă și repaus din toate turburările acestei lumi, de prigoană și ură.

„Pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu... Cel ce dă sămânța sămănătorului și pâine pentru hrană, vă va da și vă va înmulți și vouă sămânța de sămănat și va face să crească roadele neprihănirii voastre. În chipul acesta veți fi îmbogățiți în toate privințele, pentru orice dărnicie, care, prin noi, va face să se aducă mulțămiri lui Dumnezeu“ (2 Corinteni 9:7 9-10).

Nina P. Tarlev.

Daruri benevole pot fi trimise pe adresa casierului: Isaac Trachtman, „Tabernakel“—„Mișcan“, str. Gh. Lazăr 90, Chișinău.

Ultimele evenimente din Palestina.
Armata engleza apără populația Ierusalimului de atacurile teroriste arabe.

EXTRAGERI DIN TALMUD *).

Sicriul lui Iosif.

„Cum a găsit Moise mormântul lui Iosif?
Din generația aceea a rămas în viață numai Serah, fiica lui Asir. A venit Moise la ea și a întrebat-o:

— Nu știi tu cumva unde este înmormântat Iosif?

„Serah a istorisit lui Moise următoarele:
— Egiptenii au construit lui Iosif un sicriu de metal și l-au pus în fundul Nilului, ca să se reverse binecuvântarea asupra apelor acestui fluviu. Și încă deaceia, că vrăjitorii Egiptului ziceau lui Faraon: „Dacă vrei ca Evreeii să rămână în țară, fă ca ei să nu poată găsi sicriul lui Iosif căci el a jurat pe fiii lui Israel ca să-i scoate oasele de aci și să-l ducă în Țara făgăduită. Așa că fără rămășițele lui, ei nu vor putea pleca.

A plecat Moise și, stând pe malul Nilului, a strigat cu un glas tare:

— Iosif! Iosif! A sosit timpul și Dumnezeu scoate poporul Său din robie și a sosit ceasul împlinirii jurământului dat de popor. Dă slavă Domnului: tu împedici pe Duhul Sfânt, reții poporul, oprești norii slavei lui Dumnezeu. Dacă tu vei apare din apă—atunci bine, dar dacă nu—noi suntem liberi de jurământul nostru.

Îndată pe apă au apărut niște beșicuțe și foarte ușor a ieșit la suprafața apei sicriul lui Iosif.

* * *

Dumnezeu a scos pe Evreeii din robia Egiptului pentru patru merite: nu-și schimbau numele, și-au păstrat limba maternă, n'au dăstăinuit tainele sfinte și n'au desființat tăierea împrejur.

* Tălmăcirii sucite și schimonosirea Cuvântului lui Dumnezeu.

VIAȚA OMULUI.

Gândește-te! Durata mijlocie a vieții omenеști e 38 ani. A patra parte din cei născuți mor înainte de 7 ani, jumătate,—înainte de 17 ani. Dintr'o sută de oameni numai șase ajung la etatea de 60 ani, din 500—numai unul ajunge la etatea de 80 ani. În toată lumea în fiecare minut mor aproximativ 60 oameni, adică un om în fiecare secundă. Deci, observați: în fiecare secundă un suflet trece din starea vremelnică în cea vecinică, și va veni odată secunda trecerii tale în vecinicie. Observați încă ceva: dacă ai 17 ani, atunci Dumnezeu te-a învrednicit cu mila Sa, pe care n'au avut-o jumătatea din cei ce au fost de o vârstă cu tine; iar dacă ai ajuns la etatea de 60 ani, atunci ți-sa dăruit un dar deosebit în comparație cu alții. Și în sfârșit, nu uita e foarte periculos să amâni întoarcerea ta la bătrânețe; cum dovedesc cifrele de mai

sus, foarte puțini ajung la bătrânețe; cei mai mulți mor în anii tinereții lor.

Despre dansuri.

„Când aud despre dansuri“, spune un credincios, inima-mi se umple de scârbă, fiindcă atunci mi-a aduc aminte de dansurile, cari au fost pricina de omorarea celui mai mare predicator în timpul Mântuitorului. Ori cât de atrăgător ar fi fost dansul fiicei Irodiadei pentru distracția împăratului, totuși el a fost pricina de decapitare a lui Ioan Botezătorul.

Viața ușuratică și imorală în săliile de dansuri duce la ruinarea. Să luptăm dar împotriva acestui păcat cu o viață curată și morală după pildă Mântuitorului, Care a zis: „**Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.**“

Despre înfometății din Basarabia.

Acum de curând s'a întors fr. D. Vrânceanu din călătoria de prin sudul Basarabiei, unde anul trecut a bătuit seceta. A cincina oară am trimis ajutor celor suferinzi. Fratele Vrânceanu ne-a adus vești îmbucurătoare despre recolta abundență din anul acesta. Copiii lui Dumnezeu înalță rugăciuni de mulțumire pentru grija pe care Domnul a avut-o, trimițând prin copiii Săi ajutor (Ps. 33, 19). Ne bucurăm că am putut trimite ajutor la timp și unii au putut sămăna, ca în prezent să poată strânge pâinea mult dorită. Dumnezeu a binecuvântat daru-

rile jertfite. Lui să-I fie toată lauda și mulțumirea. Din bogăția harului Său Dumnezeu vă va răsplăti din belșug.

Bineînțeles, că seceta din anii precedenți a ruinat starea materială a multor oameni pe un timp destul de lung. De aceea vom stăruii și în viitor să ajutăm pe frații sărăciți, ca ei să poată reveni la ostare mai bună. Ne vom ruga lui Dumnezeu pentru aceasta și El ne va trimete și mijloacele necesare.

Comisiunea Evanghelică
frățească din Chișinău.

Abonați-vă pe anul

== 1936 ==

„BINEVESTITORUL“

In românește 18 lei
In rusește 20 lei
In evreește 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,
Mildmay Mission, str. Inzova No. 30-b.
Chișinău, Basarabia, România.

DELA REDACȚIE:

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul pentru revistă.

Cei-ce nu și-au achitat încă dătorile, sunt rugați a se grăbi cu trimiterea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau și-au schimbat domiciliul sunt rugați a comunica redacției.

Redacț. și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.

Tip. S. MUNTEANU, Chișinău.